

عنوان مقاله:

انتقال ژن به نخود (Cicer arietinum L.): پیشرفت‌ها و موانع

محل انتشار:

اولین همایش ملی حبوبات (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

نسرین مشتاقی - دانشجوی دکتری بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

عبدالرضا باقری - اعضای هیات علمی دانشگاه فردوسی مشهد

سعیدرضا وصال - اعضای هیات علمی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

مهندسی ژنتیک و انتقال ژن از یک منبع خارجی به گونه مورد نظر و استفاده از روش‌های نوین کشت بافت می‌توانند موانع موجود در اصلاح سنتی نظیر عدم تلاقی و فقدان ژنی مطلوب در خزانه ژرم پلاسما گونه گیاهی را برداشته و تنوع ژنتیکی مطلوبی در جمعیت گیاهی ایجاد نماید. ایجاد یک سیستم باززایی موثر و کارا شرط اولیه انتقال ژن به نخود است که در این زمینه پروتکل‌هایی برای باززایی از طریق اندام زایی و جنین زایی سوماتیکی بسته به نوع ژنوتیپ و ریزنمونه موجود است. درصد باززایی و تریاریختی در گزارش‌های اخیر پایین بوده و حداکثر تریاریختی، 5 درصد و از طریق شاخه زایی چندگانه گزارش شده است. هدف این مقاله، مروری بر تحقیقات انجام شده در زمینه انتقال ژن به نخود و بهینه‌سازی شرایط کشت آن جهت باززایی می‌باشد.

کلمات کلیدی:

نخود، باززایی، انتقال ژن، کشت بافت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/54643>

